

## **Elektricitetsværk i tænderne**

I mange år arbejdede jeg som organist i kolde og fugtige kirker og har i mange år lidt af bl.a. forkølelser, luftvejsinfektioner og fødemiddel-intolerance. For nogle år siden blev det klart for mig, at jeg på trods af manglende allergi blev syg af skimmelsvamp, som findes i de fleste danske kirker. Efterhånden blev jeg overfølsom for parfume og andre kemikalier, og på trods af et jobskifte til en tør og svampefri kirke blev jeg mere og mere plaget af duft- og kemikalieoverfølsomhed (MCS: Multiple Chemical Sensitivity). På et tidspunkt måtte jeg bede om hjælp ved kommunen og brugte i den forbindelse mobiltelefon og computer mere end tidligere. Det var tilsyneladende medvirkende til, at min MCS udviklede sig voldsomt, og efter nogle måneder brød el-overfølsomheden (EHS: Elektro Hyper Sensitivitet) ud i lys lue. Set i bakspejlet har jeg i flere år lidt af EHS i mildere grad.

## **Det følte som om, der blev slukket på en kontakt**

EHS Foreningen rådgav om el-sanering af hjemmet, og jeg blev rådet til at kontakte Foreningen mod Skadeligt Dentalmateriale og Klinik for Tandsundhed i Horsens, en biologisk tandklinik hvor man udborer amalgam under beskyttelse mod giftige kviksølvdampe. Jeg havde mange gamle amalgamplomber og en guldbro. Det viste sig, at de to forskellige metaller medførte galvanisme (strøm frembragt ad kemisk vej), og i den ene plombe var der ifølge tandlægen en usædvanlig stor strømstyrke. Den blev udskiftet først, og det medførte straks en forbedring af min EHS. Det følte som om, der blev slukket på en kontakt. Da halvdelen af plomberne var fjernet, kunne jeg pludselig igen tåle at opholde mig i nærheden af lysstofrør og sparepærer. Få måneder senere da alle plomber var erstattet med plast, var det en stor lettelse. Jeg havde ikke længere en fuldstændig metallisk fornemmelse i hovedet. Min tæthed i næsen aftog, og min lugtesans ændrede sig helt. Fra at have været meget dårlig blev den pludselig næsten normal, og størstedelen af min MCS forduftede. Desuden forsvandt min hovedpine, svimmelhed, hysten for ørerne, metalsmag, ømhed i hals og lymfekirtler og den næsten kroniske forkølelse, og jeg kunne droppe antihistaminer og astmamedicin, som jeg tidligere havde fået i perioder. Mit røde, hævede og til dels blødende tandkød blev pænt, og de evindelige blister forsvandt. Desuden blev min dårlige koncentrationsevne lidt bedre.

Senere kom der i en periode influenzalignende symptomer med træthed, kraftig snue og ledsmerter. En reaktion som tandlægen havde forberedt mig på kunne komme efter amalgamfjernelsen. Ifølge tandlægerne på Klinik for Tandsundhed stammer mange af vores sygdomme fra giftige og elektriske tænder.

## **Antennerne ude af munden**

Ved en kontrol hos tandlægen efter et halvt år viste det sig, at der stadig var lidt galvanisme i tænderne, selv om jeg nu kun havde guld i munden. For at eliminere strømmen blev guldet fjernet. Min overfølsomhed aftog yderligere lidt, og v.h.j.a. el-afskærmende tøj var det nu endelig muligt for mig at rejse. Til min overraskelse fik jeg ikke transportsyge og fik på flyveture ikke propper i ørerne, som jeg plejede.

Da jeg havde det dårligst, var jeg stort set kun i stand til at opholde mig i en nærliggende skov, hvor jeg tilbragte mange timer. Ind imellem kunne jeg mærke, at det begyndte at prikke et sted i kroppen, og lidt efter kunne jeg høre, at nogen kom gående – åbenbart med en tændt mobiltelefon i lommen. På det tidspunkt meddelte min ellers dygtige zoneterapeut, at han ikke kunne gøre mere for mig, og at jeg lige så godt kunne stoppe med at gå til behandling hos ham. Da "elektricitetsværket" var fjernet fra mine tænder, var han forbavset over den store forbedring, som det havde medført.

En provokationstest ved en privat læge har vist forgiftning af kviksølv, tin og kobber, tre af ingredienserne i amalgamplomber. Læger i vores sundhedsvæsen har mig bekendt ikke kendskab til kronisk tungmetalforgiftning, da den ikke kan påvises ved en blodprøve.

Afgiftende fodbade og behandling med resonans homøopati ved en heilpraktiker har rensset ud i tungmetallerne. Under afgiftningen blussede gamle symptomer midlertidigt op, og fødemiddelintolerancen forsvandt sammen med Candida svampeinfektion, som jeg tidligere havde døjet med. På et tidspunkt mens min overfølsomhed udviklede sig voldsomt, fik jeg diagnosen søvnapnø, og et par år senere fik jeg ved en ny test konstateret, at jeg ikke mere havde søvnapnø. For mange år siden led jeg af dobbeltsyn og gik til genoptræning på hospital for at afhjælpe problemet. Tandlægen i Horsens kunne oplyse, at det måske kunne være forårsaget af tungmetalforgiftning. Af en eller anden grund har ingen læger eller alternative behandlere nogensinde spurgt mig, om jeg havde amalgamplomber.

### **Metalfyldninger og trådløst – en dårlig cocktail**

Mens jeg stadig var i arbejde og var begyndt at bruge mobiltelefon, troede jeg ofte, at jeg "bare" var stresset, når jeg havde hjertebanken og voldsom uro i kroppen. Nu ved jeg, at det ikke bare var stress, men især skyldtes elektromagnetiske felter.

Jeg har lært, at det er en meget dårlig ide at bruge trådløs telefon og andet trådløst. Ifølge udenlandsk forskning bliver blod-hjernebarrieren beskadiget/deaktiveret af to minutters brug af mobiltelefon eller digital trådløs telefon. Længere tids brug forårsager varig skade på hjernecellerne, bl.a. fordi blod-hjernebarrieren – ifølge professor Leif Salford på Lunds Universitet – bliver porøs som en si og ikke længere kan beskytte hjernen mod indtrængen af tungmetaller og kemiske giftstoffer fra blodkredsløbet.

Jeg havde ikke været klar over, at guld og metalfyldninger i tænderne virker som antenner, når de befinder sig i elektromagnetisk stråling fra bl.a. mobiltelefoner, mobilmaster/-sendere, trådløse netværk og trådløse telefoner, og at man skal undgå at have både guld og amalgam i munden, da det kan medføre galvanisme, som forstærkes af elektromagnetisk stråling. Og jeg havde ikke vidst, at skimmelsvampe bliver væsentligt mere giftige, når der også er stråling, og jeg havde ikke brugt mobiltelefon i kirker, hvor der er dårlig forbindelse, som bevirker et højere strålingsniveau fra telefonen.

Nu kan jeg leve nogenlunde normalt ved at bo i et område med forholdsvis lavt strålingsniveau og især i et el-saneret hus uden trådløst udstyr, mikroovn, induktionskomfur o.a., og hvor alt er jordforbundet. Jeg kan stadig ikke tåle større koncentrationer af skimmelsvampe, men duft- og kemikalieoverfølsomheden er ikke længere et problem, og for at undgå at el-overfølsomheden forværres, begrænser jeg eksponeringen for elektromagnetiske felter så meget som muligt, når jeg færdes uden for hjemmet. Når jeg er på steder med et højt strålingsniveau, bruger jeg ofte afskærmende tøj og medbringer altid en sovepose med afskærmende stof. Hver gang jeg har været ude og har fået for stor dosis stråling fra trådløst udstyr, har jeg ubehagelig hjertebanken og uro i kroppen i mange timer efter og kan slet ikke få ro. Efter kraftig eksponering kan andre se på min hals, at pulsen pumper voldsomt, og det er ikke pga. generel stress.

Hvis jeg havde vidst, hvilke symptomer elektromagnetiske felter kan medføre, havde jeg taget nogle forholdsregler meget tidligere, men desværre bliver vi ikke informeret om, at de kan forårsage mange forskellige helbredsproblemer.